

■ Jan Oud van Lions Club Gewest Helmond en Sara Maas tonen de tekening die Sara maakte in het kader van de Vredesposterwedstrijd.

Puzzel de vrede

Ik heb grote bewondering voor mensen die een legpuzzel van duizenden stukjes in elkaar passen. Persoonlijk heb ik de grootste mogelijke moeite met al die stukjes blauw, waarvan ik hooguit kan bedenken dat die samen ergens bovenin de lucht moeten vormen. En puzzelstukjes leggen met kabbelend water van een zee of een meertje vind ik ook een helse opgave.

Toch zijn die enorme legpuzzels een makkie vergeleken bij de puzzel van slechts vier stukjes die de elfjarige Sara Maas uit groep 8 van basisschool 't Hout ontwierp. Vier stukjes? Kom op zeg! Zo moeilijk kan dat niet zijn. Toch wel. Het gaat niet zozeer om de legpuzzel zelf, alswel om de gedachte die ze ermee wil uitdrukken. Met drie aan elkaar gepaste stukjes en een vierde nog niet aangeschoven stukje symboliseert Sara het thema vrede. Het wil in deze wereld maar niet lukken om samen één te zijn, begrijp ik uit haar getekende puzzel.

Knap bedacht door een jongedame van elf lentes. Haar tekening maakte Sara voor een wedstrijd die elk jaar wereldwijd wordt georganiseerd door de Lions Club. Die nodigt de hoogste klassen

van basisscholen uit om mee te doen aan de Vredesposterwedstrijd. De Lions Club wil daarmee aandacht schenken aan het thema vrede. Wereldwijd maken kinderen volgens de Lions Club vijfthonderdduizend posters.

Als ik nu inzoom op Helmond, zie ik dat basisschool 't Hout onder de bezielende leiding van directeur Harry van Dijk voor het eerst heeft meegedaan aan dit Lions Club-initiatief. Ik heb niet alle posters met eigen ogen gezien, maar ik heb me laten vertellen dat de resultaten indrukwekkend zijn. Voor de tekening van Sara Maas wil ik die conclusie in elk geval wel delen. Haar poster dingt nu mee naar de eerste prijs van deze wedstrijd in Nederland. Sara is nog jong en ik gun het haar dat zij en de hele wereldbevolking nog eens mogen meemaken dat het rode puzzelstukje in haar ontwerp passend op zijn plaats valt. Of dat voor de wereldvrede realistisch is, waag ik te betwijfelen. De geschiedenis leert immers dat er ergens ter wereld altijd wel oorlogshaarden branden. Hoewel puzzelen niet mijn hobby is, denk ik dat ik eerder een puzzel met veel blauwe lucht en een kabbelend meertje af heb, dan dat ik de wereldvrede in elkaar heb gepuzzeld. Maar vrede kun je natuurlijk ook op kleinere schaal in je naaste omgeving scheppen. Gelukkig past dat rode stukje bij veel mensen dan wel.